

Այն աշպէսով մենք կը հասնինք անսպասելի, անակնկալ եզրակացութեան մը. — հայերէն բառի գործածութեան վկայութիւնը Յ. Ք. 100 թուականին, Ոսկեգարէն 300 տարի առաջ, հնութիւն մը՝ որուն հասած չեն երբեք ո՛չ մեր ձեռագիրները, ո՛չ մեր արձանագրութիւնները և ո՛չ ալ ուրիշ ազգերու հին հին յիշատակարանները:

22. Օրայ

Քարոզեաց Յովնան զկործանումն ի վերայ Նինուէացոցն. արկ ի նոսա սոսկումն և Պրոգնումն, և սերմանաց ի նոսա հրացումն, և ետուն նոցա նմա օրայ զապաշառոցոց և պտուղ ապաշխարութեան (Հտ. Բ. էջ 109):

Թերեւս որայ բառն է՝ իբր հոմանիշ պտուղ ձևին: Բնագրին համեմատութիւնը հոս բոլորովին անհրաժեշտ է:

* *

Ս. Կիրեմի Խոստովանութեան մէջ՝ որ հրատարակուած է վերոյիշեալ Գիրք Աղօթից մէջ (տպ. Երուսաղէմ 1870), կը գտնեմ ես երեք բառ, որոնք են.

1. Ժամարհակ «ժամասացութեան վերջը, ժամէն արձակուիլը». Մեղայ... անյազ ուտելով, զորովայնս խնդելով, առանց ժամի և ժամարձակի ճաշակելով, զպահսն արհամարհելով (էջ 20): Ասկէ կ'երևայ նաև որ ժամասացութեան միջոցին ճաշելը մեղք կը համարուէր:

2. Զասագայրատոս «ճառագայթ տուող, շողք արձակող». Ճրպզ ճշմարտութեան և ճառագայթատու, մերկեա՛ յինէն զխաւար մթացեալ մեղացա (էջ 26):

3. Վաճառասիրի շշահողիտութիւն ընել. Մեղուցեալ եմ Աստուծոյ ազահութեամբ և արծաթսիրութեամբ, խարելով, աւելի առնելով և պակաս տալով, վաճառասիրելով, կծծելով, գաղտ գողնալով (էջ 20):

Հ. ԱՆՈՒԾԱՆ

վեհր

«ԽՈՋԱՐԱՐ»

«ԲԱԶՄԱՎԷՊ»-ի փնտրուարի պրակին մէջ հանդիպեցայ Պր. Անառեանի Ս. Ե. Կիրեմի ճառերուն մէջ գտած՝ «Նոր բառերու» շարքին՝ և Խոհարար բառս, որու բացատրութիւնն անորոշ թողուած է:

Այդ բառը իմ մտքին ալ շփոթութիւն պատճառեց, երբ Հոռմի Խստիտոս Բիրիկո Աստուածաշէի Հիմնարկութեան Պրոֆ. Յ. Մարէտտիի խնդրանք յիշեալ Յովնանու ճառի խաւերէն թարգմանութիւնն ըրի. երբ զարմանքս բացատրեցի ասորագէտ Պրոֆեսորին՝ ժպտելով ասաց, որ բնագրին մէջն ալ Խոհարար է:

Սակայն ասորեիւնն կրկնիմաստ է. և կը նշանակէ թէ՛ կերակուր եփող և թէ Դատաւոր և դահիճ: Այսինքն իրեն քարոզութեամբը սարսափահար Նինուէացոց մէջ՝ Յովնան սարսափեցուցիչ դատաւորի մը պէս կանգնած կը նկատէ, և դահի մը սպառնական ձեւ մէջ իբր թէ ասէ. Երեք օրէն Նինուէ կը կործանի եթէ չապաշխարէք:

Երկիւղն աննկարագրելի եղած է, որ մինչև անգամ անասուններուն ալ ծոմ պահել տուած են, և արդինաւոր եղած պիտի ըլլայ՝ առանց պատճառն հասկանալու և ի շինութիւն պահել տուողներուն:

Հ. Գ. Ն.

Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ԽՈՋԱՐԱՐ ԳԵՐԵԶՄԱՆՆՈՅԻ ՍԷՋ

✽ ✽

Տարականերուն ձիւնն է սև նոճիներէն, Որոնք անհուն օտաւիւնի մէջ կ'որորեն Գորը ու երեւակ շերմացարբեր մարտերայ, Իրեկնալոյսն երգի մը վանկն է ոսկեղէն Որ ըստուերին մանեղակին մէջ կը զոգայ...

Ա՛հ, չըզիւնալ ճամբան օր մեզ կ'առաջնորդէ, Ինչպէս լուսինը ցայգաթամիս իր արծաթէ. Գերեզմանէն Անծանօթին ցընորակաւ.